

एतस्मान्मां कुशलिनमभिज्ञानदानाद्विदित्वा
 मा कौलीनादसितनयने मध्यविश्वासिनी भूः ।
 स्नेहा नाहुः किमपि विरहव्यापदस्ते ह्यभोग्या
 दृष्टे वस्तुन्युपचितरसाः प्रेमराशीभवन्ति ॥ १११ ॥

कच्चित्सौम्य व्यवसितमिदं बन्धुकृत्यं त्वया मे
 प्रत्यादेशान्न खलु भवतो धीरतां तर्कयामि ।
 निःशब्दो ऽपि प्रदिशसि जलं याचितश्चातकेभ्यः
 प्रत्युक्तं हि प्रणयिषु सतामीप्सितार्थक्रियैव ॥ ११२ ॥

एतत्कृत्वा प्रियसमुचितं प्रार्थनं चेतसो मे
 सौहार्दाद्वा विधुर इति वा मध्यनुक्रोशबुद्ध्या ।
 इष्टान्देशान्विचर जलद प्रावृषासंभृतश्री
 मा भूदेवं क्षणमपि च ते विद्युता विप्रयोगः ॥ ११३ ॥